

A Debreceni Törvényszék, mint elsőfokú bíróság

útján

Alkotmánybíróság

részére

1535 Budapest, Pf. 773.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/ 0 0 8 9 7 - 0 / 2022
Érkezett:	2022 APR 05.
Példány:	2
Melléklet:	18 db
Kezelőiroda:	<i>lu</i>

DEBRECENI TÖRVÉNYSZÉK DEBRECEN	
Érk.:	2022 MÁRC 25.
Példány:.....Mell :.....Ill. bg.....Fl	
Az ügyirat száma:	13 P.21146/2020

elsőfokú ítélet ügyszáma: 13.P.21.146/2020/16.

(Debreceni Törvényszék)

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, a dr. Forgács Ügyvédi Iroda ( )

( ) jogi képviselő útján eljáró ( )

( ) és ( )

( )

( ) a továbbiakban: indítványozók) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII.

törvény 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztjük elő.

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **Debreceni Ítéletábrla Pf.II.20.318/2021/5. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét a Debreceni Törvényszék 13.P.21.146/2020/16. számú ítéletére kiterjedő hatállyal, és azokat az Abtv. 43. §-ának megfelelően semmisítse meg.**

Kérelmünk indokolásaként az alábbiakat adjuk elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

1.1. A (a továbbiakban: Kft.) tevékenységét 1997. március 17. napján kezdte meg, fő tevékenysége baromfihús feldolgozás, tartósítás és kereskedelem. az alapügy II. rendű felperese, jelen alkotmányjogi panasz egyik indítványozója) a Kft. tulajdonosa és ügyvezetője, (az alapügy I. rendű felperese, jelen alkotmányjogi panasz másik indítványozója) pedig 2018-ig a Kft. kereskedelmi igazgatója volt.

A Kft. 2010. augusztus 10. és 2011. március 3. között 24 darab számlát bocsátott ki a ciprusi bejegyzésű [REDACTED] társaság felé, összesen 85.141.310,- Ft (nyolcvanötmillió-egyszáznegyvenezer-háromszáztíz forint) értékben.

Ezen számlákhoz kapcsolódóan az indítványozókkal szemben a Nyíregyházi Járásbíróság előtt 39.B.2224/2013. ügyszámon költségvetési csalás bűntette miatt büntetőeljárás indult, mely eljárásban a Nyíregyházi Járásbíróság 43. sorszámú ítéletével [REDACTED] (az alapügy I. rendű felperesét) bűnsegédként bűnösnek találta, és 1 év börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. A Nyíregyházi Járásbíróság ugyanezen ítéletével [REDACTED] (az alapügy II. rendű felperesét) ugyancsak bűnösnek találta, és 1 év 8 hónap börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette.

A másodfokon eljáró Nyíregyházi Törvényszék 3.Bf.368/2016/22. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet annyiban változtatta meg, hogy valamennyi vádlott terhére rótt költségvetési csalás bűntettét folytatólagosan elkövetett adócsalás bűntettének minősítette, és a II. rendű felperessel [REDACTED] szemben kiszabott felfüggesztett börtönbüntetés végrehajtásának próbaidejét 2 évré csökkentette.

A büntetőügyben megállapított tényállás szerint

„a Társaság a termékét 85.141.310.- Ft értékben valójában nem a ciprusi bejegyzésű [REDACTED] Társaság felé értékesítette, hanem azt a belföldi székhelyű [REDACTED] részére, hogy ezáltal mentesüljön az adófizetési kötelezettség alól. A színlelt közösségen belüli értékesítés tényéről, annak folyamatáról I. r. vádlott [megjegyzés: a II. r. felperes] tudomással bírt, így annak tudatában a [REDACTED] részéről a közösségen belüli értékesítés tekintetében valótlan tartalmú adóbevallások benyújtása iránt intézkedett. Ennek igazolásához II. [megjegyzés: az I. r. felperes], III., IV. és V. r. vádlottak valótlan tartalmú iratok és okiratok rendelkezésre bocsátásával nyújtottak segítséget oly módon, hogy V. r. vádlott a tényleges belföldi szállításokról kiállított fuvarokmányokat kicserélte az egyes fuvarozást végzők tekintetében a valótlan Szlovákiák [megjegyzés: az ítéletben szereplő elírás] célállomást feltüntető nemzetközi fuvarokmányokkal, a valótlan adatokat tartalmazó nemzetközi fuvarokmányokat III. és IV. r. vádlottak rendelkezésére bocsátotta, akik az értékesítés, elszámolás és szállítás folyamatát folyamatosan egyeztették V. r. vádlottal abból a célból, hogy mind a tényleges belföldi értékesítés, mind a fiktív közösségen belüli értékesítés adatai összeegyeztethetőek legyenek, az adófizetési kötelezettség elhallgatásának biztosításához.

A fentiek alapján a vádlottak által szervezeten és a közreműködésükkel lebonyolított közösségen belüli értékesítést színlelő ügyletekről tudva a [REDACTED] t. tárgyhavi, valótlan adatokat tartalmazó áfa-bevallásai benyújtása iránt intézkedve összesen 85.141.310.- forint nettó ellenérték után mindösszesen 21.285.327.- forint általános forgalmi adó fizetési kötelezettség keletkezését hallgatta el a tényleges belföldi termékértékesítés következményeként, ilyen összegű vagyoni hátrányt okozva.”

Az eljárás során az indítványozók folyamatosan, következetesen és a per irataival igazolható módon hivatkoztak arra, hogy a büntetőbíróóságok az uniós jog figyelmen kívül hagyásával hozták meg döntéseiket, ezáltal pedig a büntetőbíróóságok ítélete az uniós joggal ellentétes döntést eredményezett.

1.2. A Kft.-vel szemben a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Adóigazgatósága általános forgalmi adó adónemre kiterjedő bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzése során adóhiányt állapított meg, mely határozatot a másodfokú adóhatóság helybenhagyott, majd a közigazgatási perben a Nyíregyházi Törvényszék 4.K.21.098/2012/8. számú ítéletével a Kft. keresetét elutasította. A jogerős ítéletet a Kúria Kfv.35.150/2013/8. számú ítéletével az Európai Unió Bíróságának gyakorlatára is kitérve hatályában fenntartotta, arra a következtetésre jutva, hogy a Kft. nem tett meg minden észszerű intézkedést annak érdekében, hogy az általa bonyolított termékértékesítés ne vezessen adókijátszáshoz.

A Kft. 2012. április 26. és 2012. július 26. napján a megállapított adóhiányt rendezte.

1.3. Az indítványozók kártérítés megfizetése iránt terjesztettek elő keresetet a Nyíregyházi Törvényszékkel, mint alperessel szemben. Az indítványozók érvelése szerint az alapügyben eljáró bíróságok az indítványozók által hivatkozott uniós jogot figyelmen kívül hagyva hozták meg a döntéseiket, ezáltal jogellenesen került sor az indítványozók bűnösségének megállapítására. Az indítványozók érvelése a következő volt.

a, a magyar Áfa törvény (2007. évi CXXVII. törvény) 89. § (1) bekezdése a 2006. november 28-i 2006/112/EK irányelv (az ún. HÉA irányelv) implementációja. Az indítványozók maguk is azt állították, hogy a magyar jogalkotó az irányelvet megfelelően implementálta, így a HÉA irányelv közvetlen hatályának kérdése az ügyben nem merülhet fel.

b, a magyar jogalkalmazót ugyanakkor minden esetben terheli az a kötelezettség, hogy a nemzeti jog szabályait az uniós jog fényében kell értelmeznie (ún. közvetett hatály elve), azaz abban az esetben, ha egy uniós jogi érintettségű normának több lehetséges értelmezése van, azt kell választani, amelyik az uniós jognak megfelel.

c, jelen esetben az Európai Bíróság következetes gyakorlata szerint az áfa megfizetése szempontjából az értékesítési lánc egyes szereplőinek tevékenységét önállóan kell vizsgálni és értékelni, és azok az ügyletek, amelyek maguk nem valósítanak meg áfa-visszaélést, jogszerűnek tekinthetőek az áfa-levonás tekintetében akkor is, ha a megelőző vagy a következő ügylet nem volt jogszerű (különösen: C-354/03., C-355/03. és C-484/03. számú egyesített ügyek, Optigen, ECLI:EU:C:2006:16). Ilyen esetben a kérdéses szereplőtől csak az várható el, hogy minden észszerűen elvárható intézkedést tegyen annak érdekében, hogy az ügylet ne képezze az áfa-kijátszást megvalósító ügyletláncolat részét, és ha ez a követelmény teljesül,

az esetleges áfa-kijátszásért az adott szereplő nem tartozik felelősséggel (különösen: C-80/11. és C-142/11. sz. egyesített ügyek, Mahagében és Dávid, ECLI:EU:C:2012:373).

d, abban az esetben pedig, ha az eladó igazolta a Közösségen belüli termékértékesítést, és megtett minden tőle elvárható intézkedést, hogy meggyőződjön az igazolások valódiságáról, akkor ha a vevő nem tett eleget a szállítási kötelezettségének, az áfa megfizetésének kötelezettsége a vevőt terheli (különösen: C-409/04. sz. ügy, Teleos, ECLI:EU:C:2007:548).

Az indítványozók érvelése szerint, bár a magyar jogszabály (az Áfa tv.) lehetővé tette az Áfa tv. olyan értelmezését, amely alapján a Kft.-t áfa fizetési kötelezettség terhelte, az ügyben megállapított tényállás alapján, a közvetett hatály elvének megfelelő értelmezés esetén a Kft.-t, nem lévén felelős a vevő csalárd magatartásáért, áfa fizetési kötelezettség valójában nem terhelte. Az indítványozók perbeli érvelése szerint a közvetett hatály elvét a bíróságoknak hivatalból is alkalmazniuk kell, ezért e körben nincs annak jelentősége, hogy az indítványozók hivatkoztak-e arra, hogy a kérdéses jogértelmezés ellentétes-e az uniós joggal. Az indítványozók ugyanakkor kiemelték azt is, hogy a büntetőeljárás során következetesen hivatkoztak az ügy uniós jogi vonatkozásaira, melyet azonban az eljáró bíróságok semmilyen formában nem vettek figyelembe.

1.4. A Debreceni Törvényszék 13.P.21.146/2020/16. számú ítéletével az indítványozók keresetét elutasította.

A Debreceni Törvényszék ítélete rögzíti: „Peradat, hogy a büntetőügyben meghozott ítéletek indokolása nem részletezi a felperesek előző hivatkozásait. Ezzel összefüggésben ugyanakkor a törvényszék rámutat arra, hogy a bíróságoknak a határozatukat a szükséges mértékben kell megindokolniuk, amelynek körét az adott ügy jellege és az eljárás során tisztázásra váró körülmények terjedelme határozza meg. Az alapügyben eljáró bíróságok rögzítették a tényállást és az abból figyelembe vett körülményeket, továbbá a levont következtetésükről, a bizonyítékok egybevetéséről is számot adtak. Önmagában az indokolási kötelezettség megsértése nem állapítható meg amiatt, hogy a levont jogkövetkeztetéssel a fél nem ért egyet.” (Indokolás [33]).

1.5. Az indítványozók fellebbezése folytán másodfokon eljáró Debreceni Ítéltábla Pf.II.20.318/2021/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Az ítéltábla érvelése az indítványozók álláspontja szerint két elemében is alaptörvény-ellenes megállapítást tartalmaz.

Egyfelől, az ítélet arra a következtetésre jut, hogy az indítványozók visszaélészerűen hivatkoztak az uniós jogra: „Az uniós jog normáira csalárd módon vagy visszaélészerűen nem

hivatkozhatnak a felek, a HÉA irányelv nem használható fel az adócsalásra, adóelkerülésre vagy más visszaélésre.” (Indokolás [24]).

Másfelől, az ítélet (hasonlóan a Debreceni Törvényszék elsőfokú ítéletéhez) a közvetett hatály elvét teljes mértékben figyelmen kívül hagyja: „A felperesek ugyanakkor maguk sem állították, hogy a magyar áfa törvény 89. §-a hibás implementációt valósított volna meg, az ellentétben állna a közösségi joggal, csupán arra hivatkoztak, hogy az irányadó uniós jogi szabályokat a büntetőügyben eljáró bíróságok a felperesek kifejezett hivatkozása ellenére figyelmen kívül hagyták.” (Indokolás [25]).

A Debreceni Ítéltábla ítélete ennek megfelelően lényegében azt rögzíti, hogy mivel az indítványozók visszaélésszerűen hivatkoztak az uniós jogra, ezért a bíróságnak az uniós jogot figyelembe sem kellett vennie, ezáltal pedig a közvetett hatály elvére sem kellett az ügy eldöntése során figyelemmel lenni.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az indítványozók **jogorvoslati lehetőségeiket kimerítették**, a Debreceni Ítéltábla Pf.II.20.318/2021/5. számú ítéletével szemben pedig felülvizsgálati kérelemmel nem éltek. éltek. Az indítványozók ügyében **nincs folyamatban felülvizsgálati vagy perújítási eljárás.**

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panasz a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított 60 napon belül nyújtható be. A Debreceni Ítéltábla Pf.II.20.318/2021/5. számú ítéletét az indítványozók jogi képviselője **2022. február 2. napján vette át**, ekként az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidőt az indítványozók megtartották.

d) Az indítványozók érintettségének bemutatása

Az Abtv. 27. § (2) bekezdése értelmében „*Jogállásától függetlenül érintettnek minősül az a személy vagy szervezet*

a) aki (amely) a bíróság eljárásában fél volt,

b) akire (amelyre) a döntés rendelkezést tartalmaz, vagy

c) akinek (amelynek) jogára, kötelezettségére, magatartása jogszerűségére a bíróság döntése kiterjed.”

Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz benyújtását megelőző eljárásban az indítványozók **felperesként (peres félként) szerepeltek**, ekként az indítványozók az Abtv. 27. § (2) bekezdésének megfelelően érintettnek minősülnek, ugyanis **saját peres eljárásukkal összefüggésben nyújtották be alkotmányjogi panaszukat.**

2. Az Alaptörvény megsértett rendelkezése

Az indítványozók az Alaptörvény alábbi rendelkezésének sérelmét állítják.

XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, észszerű határidőn belül bírálja el.

3. Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Az Abtv. 29. §-ának megfelelően az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be, mely feltételek vagylagos jellegűek.

Az indítványozók álláspontja szerint jelen ügyben **egyaránt azonosítható a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességi elem, és alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben, az alábbiak szerint.**

a) Az Alkotmánybíróság a 11/2020. (VI. 3.) AB határozatának rendelkező részében azt rögzítette, hogy „az Alaptörvény B) cikkéből, E) cikk (2) és (3) bekezdéséből, valamint az R) cikk (1), (2) és (4) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy a bíróság európai uniós jogi érintettség hiányában a magyar jog alkalmazását nem mellőzheti.” A határozat Indokolásának [61] bekezdése pedig azt is egyértelművé teszi, hogy „Az Alaptörvény 28. cikke előírja a jogszabályoknak az Alaptörvénnyel összhangban álló értelmezését. Az alkotmányos követelmény figyelembevétele ezért a bíróságok számára nemcsak a vizsgált esetben, hanem általában is irányadó.”

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti jogállamiság elve, az E) cikk (2) és (3) bekezdései, valamint az R) cikk (1), (2) és (4) bekezdései az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából nem tartalmaznak Alaptörvényben biztosított jogot, így ezen alaptörvényi rendelkezések sérelmére az indítványozók jelen alkotmányjogi panaszukban nem hivatkoznak.

Az Alkotmánybíróság ugyanakkor a fenti alkotmányos követelmény megsértését a 16/2021. (V. 13.) AB határozatában az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmeként értékelte. Ennek megfelelően **az Alkotmánybíróság gyakorlatából következően az indítványozók az**

Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét állítják (hasonlóan az ugyancsak Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszként előterjesztett 16/2021. (V. 13.) AB határozat indítványozójához).

A 16/2021. (V. 13.) AB határozat Indokolásának [37] bekezdése azt rögzíti, hogy amikor az Alkotmánybíróság alkotmányos követelményt fogalmaz meg, akkor mindig olyan lehetséges jogértelmezést választ, amely már benne rejlett a normában. Abban az esetben ugyanis, ha a vizsgált jogszabályi rendelkezésnek nem lenne olyan, a normában mindig is benne rejlett értelmezése, melynek követése esetén a kérdéses jogszabályi rendelkezés az Alaptörvénnyel összhangban állna, az Alkotmánybíróságnak a norma megsemmisítéséről kellene határoznia. Mindez egyben azt is jelenti, hogy az alkotmányos követelményben foglalt jogértelmezés nem az alkotmányos követelmény kimondásától, hanem már a jogszabályi rendelkezés hatálybalépésétől kezdődően kötelező. Az alkotmányos követelmény ugyanis nem új szabály, hanem közvetlenül és egyértelműen az Alaptörvény valamely rendelkezésén alapuló, a normában eleve benne rejlő helyes értelmezés, amelyet az Alkotmánybíróság csak felismer és kimond, az Abtv. 46. § (3) bekezdésének megfelelően.

Az indítványozók érvelése szerint **alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként** értelmezhető, hogy **a 11/2020. (VI. 3.) AB határozat szerint tényállás fordítottjából az alkotmányos követelmény fordítottja következik-e** (és az indítványozók álláspontja szerint erre a kérdésre igenlő választ kell adni). Azaz: amennyiben uniós jog érintettség hiányában a bíróságok az uniós jogot nem alkalmazhatják, akkor ebből **szükségképpen következik-e az a megközelítés, hogy uniós jogi érintettség esetén, az uniós jog elsőbbségének megfelelően az eljáró bíróságok viszont kötelesek az uniós jogot alkalmazni?** Az indítványozók érvelése szerint erre a kérdésre szükségképpen igenlő választ kell adni, ez ugyanis minden kétséget kizáróan következik az uniós jog sajátosságaiból, amelyet a magyar Alaptörvény is elismer az Alaptörvény E) cikkén keresztül.

Abban az esetben, ha megállapítható, hogy uniós jogi érintettség esetén a tagállami bíróságok kötelesek az uniós jog alkalmazására, a Debreceni Ítélet ítéletének azon megállapítása, miszerint **az indítványozók nem hivatkozhatnak az uniós jog szabályaira, szükségképpen az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével ellentétes, önkényes és alaptörvény-ellenes bírói döntést eredményez.**

Az indítványozók érvelése szerint az uniós jog normáira történő hivatkozás lehetősége minden fél számára automatikus lehetőség, az soha nem lehet visszaélészerű. **Az a bírói döntés, mely az uniós jogra történő hivatkozás lehetőségét kérdőjelezi meg, attól a lehetőségtől fosztja meg a feleket, hogy a hatályos és az ügyükben automatikusan alkalmazandó jogszabályi rendelkezésekre hivatkozzanak, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem egyeztethető össze az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével.**

b) A 29/2021. (XI. 10.) AB határozat, visszautalva a 20/2017. (VII. 18.) AB határozatra, az alábbiakat rögzítette: „Az Abh.-ban az Alkotmánybíróság akként foglalt állást, hogy „[a] bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelvével.” (20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [23], idézi: 29/2021. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [27]).

Az indítványozók keresetükben az alábbiak szerint érveltek:

- a magyar Áfa törvény 89. § (1) bekezdése egy uniós jogi norma (a 2006/112/EK irányelv, az ún. HÉA irányelv) tagállami implementációjának tekinthető;
- az indítványozók ellen folyt büntetőeljárást időben megelőző közigazgatási perben minden kétséget kizáróan megállapításra került, hogy az alapügy uniós jogi érintettséggel bír;
- a közvetett hatály elvéből következő módon a tagállami bíróságnak a nemzeti jogot oly módon kell értelmeznie, hogy az összhangban álljon az uniós jogból fakadó követelményekkel;
- azáltal, hogy az indítványozókkal szemben büntetőeljárás zajlott, mindez az eljáró büntetőbíróságnak még akkor is hivatalbóli kötelezettsége lett volna, ha az indítványozók nem hivatkoznak kifejezetten az ügyben az uniós jogból fakadó követelményekre.

Ennek megfelelően az indítványozók érvelése szerint **az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben ugyancsak alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek tekinthető az Alaptörvény 28. cikke alapján megítélendő, az Alaptörvény biztosította értelmezési tartomány és az uniós jogból fakadó közvetett hatály elvének egymáshoz való viszonya.** Az indítványozók álláspontja szerint mindaddig, amíg a kérdéses jogi normának van olyan lehetséges értelmezése, amelyre egyszerre teljesül, hogy az nem contra legem, megfelel az Alaptörvénynek, és megfelel az uniós jogból fakadó követelményeknek, addig az eljáró bíróságnak ezt az értelmezést kell választania, ellenkező esetben a bírói döntés az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét valósítja meg.

Az indítványozók álláspontja szerint az Áfa tv. 89. § (1) bekezdésének értelmezése önmagában véve a jogszabály nyelvtani értelmezésének megfelelt, az Alaptörvény 28. cikke által biztosított értelmezési tartomány alkotmányos keretein belül maradt. Azáltal azonban, hogy az eljáró bíróságoknak az adott ügy uniós jogi relevanciáját is fel kellett ismerniük (hivatalból is, de az indítványozók perbeli hivatkozásai alapján különösen), **az Alaptörvény 28. cikke szerinti értelmezési tartomány meghatározása során a bíróságoknak egyaránt tekintettel kellett**

lenniük az Alaptörvényből és az uniós jogból fakadó követelményekre. Abban az esetben, ha a kérdéses jogszabályi rendelkezésnek van olyan lehetséges értelmezése, amely mind az uniós jognak, mind az Alaptörvénynek megfelel, ez az értelmezés az irányadó.

Ez az értelmezés következik az indítványozók álláspontja szerint a 2/2019. (III. 5.) AB határozatból is, melynek rendelkező része rögzíti: „Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény értelmezése során tekintettel van az Európai Unió tagsággal együtt járó, valamint a Magyarországot nemzetközi szerződés alapján terhelő kötelezettségekre.” (rendelkező rész 2. pont és Indokolás [38]). Az Indokolás [35] bekezdése azt is rögzíti, hogy „az Alaptörvény 28. cikke alapján minden bíróságnak kötelessége alaptörvény-konform értelmezést alkalmazni, ugyanakkor ezen értelmezés az Alkotmánybíróság autentikus értelmezési gyakorlatától nem térhet el.”

Azáltal pedig, hogy az Alaptörvény 28. cikke és az uniós jog (a közvetett hatály elve) együttes figyelembevételével jelöli ki az eljáró bíróságokat megillető értelmezési tartomány alkotmányos kereteit, **ezen értelmezési tartomány kereteinek túllépése (jelen esetben az ügy uniós jogi relevanciájának figyelmen kívül hagyása) a támadott bírói döntést az értelmezési tartományon kívülivé, ezáltal az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését sértően önkényessé válik.**

4. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, hogy az indítványozók kezdeményezték-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Az indítványozók **nem** kezdeményezték a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozók jogi képviselővel járnak el. (Melléklet)

c) Nyilatkozat az indítványozók személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról.

Az indítványozók személyes adataik nyilvánosságra hozatalához **nem** járulnak hozzá.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Melléletek)

a, a Debreceni Törvényszék 13.P.21.146/2020/16. számú ítélete

b, a Debreceni Ítéltábla Pf.II.20.318/2021/5. számú ítélete

c, a Nyíregyházi Törvényszék 4.K.21.098/2012/8. számú ítélete (a Kft. és a NAV közötti közigazgatási per)

d, a Kúria Kfv.35.150/2013/8. számú ítélete (a Kft. és a NAV közötti közigazgatási per)

e, a Nyíregyházi Járásbíróság 39.B.2224/2013/42. számú ítélete (az indítványozók büntetőpere)

f, a Nyíregyházi Törvényszék 3.Bf.368/2016/22. számú ítélete (az indítványozók büntetőpere)

Kelt: [REDACTED] 2022. április 1.

[REDACTED]
indítványozók

Képviseletükben:

[REDACTED]